

गोपालानामीशः। नन्दबोधः। यथा,—
“रामकृष्णायुभवतो गोपेशं परितः परे ॥”
इति सुगबोधम् ॥

श्रीकृष्णश्च ॥

गोमा, [ऋ] चि, (गोपायति रक्षतीति । गुपू च रक्षणे + “खुलट्चौ” ३।१। १३३ । इति ट्च् ।) रक्षकः । यथा,—

“विप्राणांमभयार्थमध्वरविधेर्गोमा गुरो-
राज्ञया ।”

इति राघवपाण्डवीये कविराजः ॥

(तथा च मनुः । ११ । ७६ ।

“गोमांश्च गवार्थं वा सदाः प्राणान् परित्यजन् ।
मुच्यते ब्रह्महत्याया गोमा गोमाक्षयश्च ॥”

गोपायति सर्वाणि यद्वा आत्मानं गोपायति
ब्रह्मयथा संवृणोतीति युत्पत्त्या विष्णोः पुं ।
यथा, महाभारते । १३ । १४६ । ७६ ।

“गोहितो गोपतिर्गोमा उषभाक्षो उषप्रियः ॥”

श्री, गङ्गा । यथा, काशीखण्डे । २६ । ५१ ।

“गोमती गुह्यविद्या गौर्गोम्री गगनगामिनी ॥”

गोप्यः, पुं, (गोप्यते रक्ष्यतेचौ इति । गुपू रक्षणे +
“ऋहलोऽर्थत्” ३ । १ । १२४ । इति ण्यत् ।)

दासः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ दासीपुत्रः ।

रक्षणीये चि । इति मेदिनी । ये । २० ॥ (यथा,

महाभारते । १२ । ४१ । १५ ।

“महदेवं समीपस्थं नित्यमेव समादिशत् ।

हेन गोप्यो हि नृपतिः सर्वावस्थो विशाम्पते ॥”

गोप्यतेऽसाविति । गुपू च गोपने + कर्मणि

गयत् ।) गोपनीयः । यथा,—

“आयुर्वित्तं यद्विच्छिन्नं मन्त्रमैथुनमेषजम् ।

अपमानन्तपो दानं नव गोप्यानि यत्नतः ॥”

इति पुराणम् ॥

गोपीसम्बद्धश्च ॥ (तत्र गोपीशब्दात् प्रथमावि-
भक्तेर्वहुवचनप्रयोगः ॥)

गोप्यकः, पुं, (गोप्य एव । स्वार्थे कन् ।) दासः ।

इत्यमरः । २ । १० । १७ ॥

गोप्याधिः, पुं, (गोप्यो रक्षणीय आधिर्वन्धकः ।)

बन्धकविशेषः । (यथा, याज्ञवल्क्ये । २ । ६० ।

“गोप्याधिभोगे नो वृद्धिः सोपकारेऽथ तापिते ॥”

“तथा च नारदः ।

अधिक्रियत इत्याधिः स विज्ञेयो हिलक्षणः ।

जनकालोपनेयश्च यावद्देयोदातस्तथा ॥

स पुनर्द्विविधः प्रोक्तो गोप्यो भोग्यस्तथैव च ।

गोप्यो रक्षणीयः ॥” इति मित्ताचरा ॥

गोप्रकाशः, स्त्री, (प्रशस्ता गौर्गोजातिः । “प्रशंसा-
वचनेश्च” २ । १ । ६६ । इति परनिपातः ।

प्रकाशशब्दस्य नियतलिङ्गतया स्त्रीत्वम् ।)

श्रेष्ठगौः ॥ इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

गोमखरीरः, पुं, (गवि जले भखरीरः अतिवाचालः ।)

जलकुम्भपक्षी । इति चिकाण्डशेषः ॥

गोम, त् क लेपने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-
चुरा-पर-सर्क-सेट् ।) अजुगोमज्ञोमयेन स्थानं

सेटी । इति दुर्गादासः ॥

गोमन्तिका, स्त्री, (गोसन्निकटस्था गोप्रिया वा
मन्तिका ।) दंशः । इति शब्दरत्नावली ॥ डंश
इति भाषा ॥

गोमन्तिका, स्त्री, (प्रशस्ता गौर्गोजातिः ।
“प्रशंसावचनेश्च” २ । १ । ६६ । इति नित्य-
समासेन परनिपातः ।) सुश्रीला गौः । इति
हलायुधः ॥

गोमती, स्त्री, (बहवो गावो जलानि सन्त्यस्या-
मिति । भूम्नि “तदस्यास्तीति” ५ । २ । ६४ ।

मत्तु । “उगितश्च” ४ । १ । ६ । इति डीप् ।)

खनामख्याता नदी । तत्पर्यायः । वाशिष्ठी २ ।

इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । ६ । ६ । १७ ।

“गोमती धूतपापाश्च चन्दनाश्च महानदीम् ॥”

अस्यास्तीरे महादेवस्त्रामकश्चत्तरी विराजते ।

यदुक्तं महालिङ्गेश्वरतन्त्रे शिवशतनामस्तोत्रे ।

“त्रास्यको गोमतीतीरे गोकर्णे च त्रिलोचनः ॥”

गङ्गा । यथा, काशीखण्डे । २६ । ५१ ।

“गोमती गुह्यविद्या गौर्गोम्री गगनगामिनी ॥”

पीठस्थानस्था भगवती । सा तु गोमन्तपर्वते

वर्त्तते । यथा, देवीभागवते । ७ । ३० । ५७ ।

“गोमन्ते गोमती देवी मन्दरे कामचारिणी ॥”

वैदिकमन्त्रभेदः । यथा,—

“पञ्चगव्येन गोधातो मासिकेन विमुध्यति ।

गोमतीश्च जपेद् विद्यां गवां गोष्ठे च संवसेत् ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वे शातातपः ॥

(गोविशिष्टायाम् ॥)

गोमन्तः, पुं, पर्वतविशेषः । इति जटाधरः ॥

(अयं हि सत्यपर्वतविवरस्थितो गिरिः यदुक्तं

हरिवंशे । ६५ । ६३ ।

“तत्तच्छ्रुता गमिष्यामः सत्यस्थ विवरे गिरिम् ।

गोमन्त इति विख्यातं नैकशृङ्गविभूषितम् ॥”

अत्र पर्वते भगवती गोमतीरूपेण विराजते ।

यदुक्तं देवीभागवते । ७ । ३० । ५७ ।

“गोमन्ते गोमती देवी मन्दरे कामचारिणी ॥”

अयं हि द्वितीयमेरुरिव महान् पर्वतः । अस्य

वर्णनं यथा, हरिवंशे । ६६ । ४—२७ ।

“ते चाध्वविधिना सर्वे ततो वै दिवसक्रमात् ।

गोमन्तमचलं प्राप्ता मन्दरं चिदृशा इव ॥

लताचारुविचित्रश्च नानाद्रुमविभूषितम् ।

गन्धगुरुपिण्डाङ्गं चित्रं चित्रैर्मनोरमैः ॥

द्विरेफगणसङ्कीर्णं शिलासङ्कटपादपम् ।

मत्तवर्हिण्यनिर्घमिर्नादितं मेघनादभिः ॥

गगनालग्नशिखरं जलदासक्तपादपम् ।

मत्तद्विपविषाण्यपरिच्छेदोपलाङ्कितम् ॥

कूजङ्गिष्ठाङ्गजगणैः समन्तात् प्रतिनादितम् ।

दरीप्रपाताम्बुरवैश्वर्यं शाङ्खलपङ्कजैः ॥

नीलाश्रयचयङ्गातैर्वह्निर्वर्णं यथा घनम् ।

घातुविषावदिग्धाङ्गं सागुप्रसवभूषितम् ॥

कीण सुरगणैः कान्तैर्मैनाकमिव कामगम् ।

उत्कृष्टं सुविशालायं सन्ध्याम्भुपरिखम् ॥

सकाननदरीप्रस्थं श्वेताभ्रगणभूषितम् ।

पनसाम्नातकान्मौर्वैर्नक्षत्रसन्दनचन्दनैः ॥

तमालैलावनयुतं मरिचचुपसङ्कलम् ।

पिप्पलीवल्किकलिलं चित्रभिद्रुदपादपैः ॥

द्रुमैः सर्वरसानाञ्च सर्वतः प्रतिशोभितम् ।

प्रांशुशालवनेर्गुप्तं बहुचित्रवनेर्दुतम् ॥

सर्वनिम्बाङ्गुनवनं पाटलीकुलसङ्कलम् ।

हिन्तालेख तमालैश्च पुन्नागैश्चोपशोभितम् ॥

जलेषु जलजैश्च स्त्रलेषु स्थलजैरेपि ।

पङ्कजैर्द्रुमशैलेषु सर्वतः प्रतिभूषितम् ॥

जम्बूजम्बूलट्चाङ्गं कन्दकन्दलभूषितम् ।

चम्पकाशोकबहुलं विस्वतिन्दुशोभितम् ॥

कुटजैर्नागपुष्पैश्च समन्तादुपशोभितम् ।

नागयूथसमाकीर्णं नृगसङ्घातशोभितम् ॥

सिद्धचारुगन्धोभिः सेवितप्रस्तरान्तरम् ।

विदाधरगणैर्नित्यमनुकीर्णशिलातलम् ।

सिंहशार्ङ्गलसन्नादैः सततं प्रतिनादितम् ।

सेवितं वारिधाराभिश्चन्द्रपादैश्च शोभितम् ॥

स्तुतं त्रिदशगन्धर्वैरशरोभिरलङ्कितम् ।

वनसतीनां दिव्यानां पुष्पैश्चावचैश्चितम् ॥

शक्रवज्रप्रहारानामनभिज्ञं कदाचन ।

दावाप्यभयनिर्मुक्तं महावातभयोन्मिश्रितम् ॥

प्रपातप्रभवभिश्च सरिद्विरुपशोभितम् ।

जलशैवलशृङ्गयैरुन्मिश्रितमिव श्रिया ॥

स्थलीभिर्नृगानुष्टाभिः कान्ताभिरुपशोभितम् ।

पार्श्वैरुपलकान्माघैर्मैरिव विभूषितम् ॥

पादपोच्छ्रितसौम्याभिः सपुष्पाभिः समन्ततः ।

मण्डितं वनराजीभिः प्रमदाभिः पतिं यथा ॥

सुन्दरीभिर्दूरीभिश्च कन्दरीभिस्तथैव च ।

तेषु तेजवकाशेषु सदारमिव शोभितम् ॥

ओषधीर्दोमशिखरं वानप्रस्थनिषेवितम् ।

जातरूपैर्वनोद्देशैः कञ्चिमैरिव भूषितम् ॥

स्त्रलेन सुविशालेन शिरसायुच्छ्रितेन च ।

पृथिवीमन्तरीक्षश्च ग्राहयन्तमिव स्थितम् ॥”

श्रीकृष्णो बलरामेण सह जरासन्धभयात् अत्र

पर्वते पलायमानः स्थितः । ततो मद्रमत्तैर्वह्नु-

संखकराजभिरतिगर्जितो जरासन्धः कृष्णेण

सार्द्धं युयुत्सुराजगलेन गोमन्तपर्वतं दग्धुं

प्रवृत्तः एतत्कथा हरिवंशे ६८ अध्याये विस्त-

रशो द्रष्टव्या ॥*॥ गवां स्वामिसम्बद्धश्च ॥ (तत्र

गोमच्छब्दे प्रथमाविभक्तेर्वहुवचनप्रयोगः ॥)

गोमयं, स्त्री पुं, (गोः पुरीषम् । “गोश्च पुरीषे ।”

४ । ३ । १५५ । इति मयट् ।) गवां गूथम् ।

गोवर इति भाषा ॥ तत्पर्यायः । गोविट् २

इत्यमरः । २ । ६ । ५० ॥ अजलम् ३ गोहन्त्रम् ४

गोशक्तम् ५ । इति रत्नमाला ॥ गोपुरीषम् ६

गोविष्टा ७ गोमलम् ८ । इति राजनिर्घण्टः ॥

तस्य माहात्म्यं यथा,—

“शतं वर्षसहस्राणां तपस्तप्तं सुदुष्करम् ।

गोभिः पूर्णविष्टाभिर्गन्धैश्च श्रेष्ठतामिति ॥

अस्मत्पुरीषखानेन जनः पूयत सर्वदा ।

श्रुता च पवित्रार्थं कुर्वीरन् देवमातुषाः ॥

ताभ्यो वरं ददौ ब्रह्मा तपसोऽन्ते स्वयं प्रभुः ।

एवं भवत्विति विमर्शोकांस्तारयतीति च ॥”*॥